

Plastic, een probleem van ons allemaal.

Eerlijk is eerlijk, waar zouden we zijn zonder plastic? Hoe hebben onze voorouders zonder gekund? Het zit werkelijk overal in. Door de jaren heen ben ik daar wel achter gekomen. Natuurlijk kon die Duitse apotheker zo'n kleine 200 jaar geleden niet bedenken wat hij veroorzaakte, toen hij toevallig piepschuim ontdekte; eigenlijk een voorloper van plastic. Hij zag er zelf niet zoveel in, maar jaren later was dat een opzet naar celluloid en bakeliet en eigenlijk is de rest geschiedenis. Toen in de Tweede Wereldoorlog plastic pas echt van belang werd, was het hek van de dam.

Voor mijn gevoel was er in mijn kindertijd geen plastic. Terwijl er blijkbaar in de zestiger jaren al plastic werd gesignaleerd in de oceanen... Wel hadden we een paar plastic blokken om mee te spelen. Gereedschap leenden we van mijn vader. En in ons dorpswinkeltje werd alles afgewogen in papieren zakken. Pas op de middelbare school kwam ik meer plastic tegen. Mijn lunch ging in een plastic zakje, maar mijn appel niet. En het werd steeds meer. Onze kinderen speelden met duplo, met serviesjes, ballonnen, noem maar op. Er zat altijd plastic aan. Maar eerlijk gezegd, maakte ik me er nog geen zorgen om.

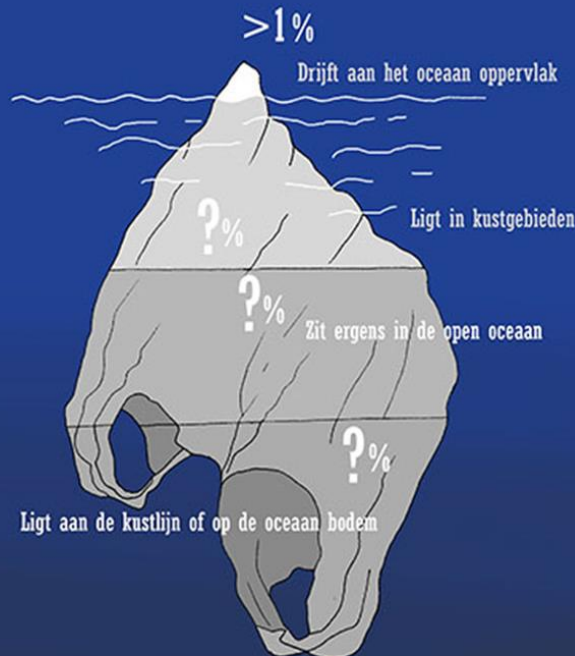
Misschien viel bij mij het kwartje pas toen ik, jaren geleden, in de supermarkt koeken kocht die ieder afzonderlijk in plastic zaten, dan weer in een plastic houdertje, met daaromheen uiteraard weer plastic. Tegenwoordig is dit heel gewoon. De boodschappen gaan in een herbruikbare tas van, je raadt het al, plastic. En dat plastic zit echt overal in, om of aan. Bij het ontbijt zit het brood, het beleg en de smeerboter in plastic, net als de lunch. De

mandarijnen zitten in een plastic netje. Ranja in een plastic fles. Koffie in cupjes en thee in theezakjes met plastic. Koekje erbij?

En wat te denken van onze persoonlijke hygiëne? Uit het vorig jaar door Plastic Soup Foundation gepubliceerde rapport 'Plastic: the hidden beauty ingrediënt' blijkt dat negen van de tien meest verkochte cosmeticamerken microplastics bevat. Uiteraard zit er ook plastic in onze tandpasta, shampoo en handzeep. Ook onze kleding is niet plasticvrij. Er is een onderzoek geweest, waaruit blijkt dat we maar liefst negen verschillende plastics in onze ontlasting hebben. Er is nog niet voldoende onderzocht of al dat plastic wel linea recta van de maag naar de darmen gaat of dat er nog wat achterblijft en wat dat voor gevolgen heeft voor ons. Die hele

Drijvend plastic is nog maar
het topje van de ijsberg..

kleine stukjes plastic komen meestal uiteindelijk terecht in de riolering. De rioolwaterzuiveringen zijn er niet op gebouwd om al die kleine deeltjes eruit te filteren. Die komen dus massaal in de rivieren, zeeën en oceanen terecht. Daar dragen ze bij aan de plastic soep. Bedenk dat ook zeedieren deze minuscule bolletjes binnen krijgen. In Europa gebruiken we plastic voor drie dingen:

- * 40% wordt gebruikt in elektronische apparaten en vervoersmiddelen
- * 20% wordt gebruikt in de infrastructuur
- * 40% is voor eenmalig gebruik

Een groot deel van al het plastic dat wij maken, wordt dus meteen weggegooid. De levensduur van plastic is lang,

terwijl de gebruikerstijd kort is. Met als gevolg dat er enorm veel plastic op de wereld is. Inzamelen, recyclen en verbranden van plastic is duur, terwijl het maken en kopen van plastic goedkoop is. Hier gaat dus iets mis. Iemand moet betalen voor het opruimen van plastic afval. De mensen die het maken doen dit niet. Wij, de mensen die het gebruiken doen het ook niet. Omdat niemand zich verantwoordelijk voelt voor het plastic, ruimt ook niemand het op, wat grote problemen met zich mee brengt.

Eerlijk gezegd dacht ik dat bioplastiek de oplossing zou zijn. Bioplastiek wordt gemaakt zonder fossiele grondstoffen. Dit betekent dat het plastic helemaal wordt afgebroken tot water, koolstofdioxide en methaan. Het lijkt de oplossing voor het hele plastic probleem. Want als plastic afbreekt in de natuur, blijft het niet langer achter op land en komt het ook niet meer in de oceaan terecht. Helaas is dit niet hoe het werkt. Biologisch afbreekbaar plastic kan vaak alleen worden afgebroken door blootstelling aan een grote hoeveelheid licht, zuurstof en hitte. Deze condities komen niet 'natuurlijk' voor, en al helemaal niet in de oceaan. Waardoor biologisch afbreekbaar plastic nog voor een heel lange periode blijft bestaan. Dus ook dat bioplastiek draagt bij tot die plastic soep. En wat er drijft op het oppervlak van de oceaan bedraagt waarschijnlijk minder dan 1% van al het plastic in diezelfde oceaan. Veel meer plastic zit dieper in de oceaan of zinkt naar de oceanbodem. Veel plastic blijft nog tientallen, zo niet honderden jaren in de oceaan achter.

Mij is wel duidelijk geworden dat plastic een immens probleem is. Ik ga dit niet oplossen. Maar hopelijk denk ik nu wel wat langer na, voordat ik weer overga op aanschaf of gebruik van deze rommel. In ieder geval ga ik over op plasticvrij wassen, maar eerlijk is eerlijk, wel maak ik eerst op wat ik nog heb staan.

Ria Smits